

## Czy małe biura rachunkowe mogą być zwolnione z VAT

Maciej Jurczyga

Rozliczenia / Przedsiębiorcy, których obroty nie przekraczają 150 tys. mogą korzystać ze zwolnienia podmiotowego z VAT. Od dawna są wątpliwości, czy dotyczy to również osób i spółek zajmujących się usługowym prowadzeniem ksiąg

Na mocy art. 113 ust. 1 ustawy o VAT, zwolnieniu z tego podatku podlegają przedsiębiorcy, u których wartość sprzedaży opodatkowanej nie przekroczyła łącznie w poprzednim roku podatkowym 150 tys. zł. Jednocześnie, w art. 113 ust. 13 ustawy o VAT, wymieniono szczególne rodzaje czynności, których wykonywanie wyłącza podatników z prawa do korzystania ze zwolnienia podmiotowego. Należy do nich m.in. świadczenie usług w zakresie doradztwa.

### Uproszczenia nie dla doradzających

Na mocy art. 113 ust. 14 ustawy o VAT minister finansów doprecyzował to wyłączenie w rozporządzeniu z 28 marca 2011 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (DzU nr 68, poz. 360). Z poz. 12 załącznika do tego rozporządzenia wynika, że z możliwości skorzystania ze zwolnienia podmiotowego nie mogą skorzystać podatnicy zajmujący się doradztwem, z wyłączeniem doradztwa rolniczego związanego z uprawą roślin i hodowlą zwierząt, a także związanego ze sporządzaniem planu zagospodarowania i modernizacji gospodarstwa rolnego. Niestety, jak to często bywa w polskim prawie podatkowym, ustawodawca posługuje się pojęciami, których ani nie definiuje, ani nie dookreśla symbolami klasyfikacji statystycznych. Skutkuje to wątpliwościami zarówno podatników, jak i organów podatkowych. W konsekwencji organy podatkowe przyjmują zwykle w takich sytuacjach stanowisko niekorzystne dla podatników, czyli odmawiają niewielkim biurom rachunkowym możliwości korzystania ze zwolnienia z VAT ze względu na wysokość obrotów.

### Szerokie uprawnienia

Zgodnie z art. 76a ust. 2 ustawy o rachunkowości, przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, są również uprawnieni do:

- prowadzenia, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie.
- sporządzania, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie.

Problem możliwości korzystania ze zwolnienia z VAT przez małe biura rachunkowe nabrał poważniejszego znaczenia od 2006 r. Do 31 stycznia 2005 r. w ustawie o doradztwie podatkowym znajdował się bowiem przepis, z którego wynikało, że doradztwem nie jest wykonywanie czynności na rzecz i w imieniu podatnika, jeżeli wykonywane były one przez osoby uprawnione, zgodnie z odrębnymi przepisami, do prowadzenia ksiąg rachunkowych i polegały wyłącznie na prowadzeniu ksiąg

rachunkowych bądź innych ksiąg i ewidencji do celów podatkowych oraz sporządzaniu zeznań i deklaracji na podstawie danych wynikających z tych ksiąg. Po usunięciu tego przepisu organy podatkowe doszły do wniosku, że wskazane czynności są od tego momentu czynnościami doradztwa podatkowego i wykluczają możliwość korzystania ze zwolnienia podmiotowego w VAT.

Takie stanowisko wynikało z tego, że organy podatkowe poszukując prawnego zdefiniowania pojęcia „doradztwo” odwołały się do ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (j.t. DzU z 2011 r. nr 41, poz. 213, ze zm.). Zgodnie z art. 2 ust. 1 tej ustawy czynności doradztwa podatkowego obejmują:

- 1) udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami,
- 2) prowadzenie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, ksiąg podatkowych i innych ewidencji do celów podatkowych oraz udzielanie im pomocy w tym zakresie,
- 3) sporządzanie, w imieniu i na rzecz podatników, płatników i inkasentów, zeznań i deklaracji podatkowych lub udzielanie im pomocy w tym zakresie,
- 4) reprezentowanie podatników, płatników i inkasentów w postępowaniu przed organami administracji publicznej i w zakresie sądowej kontroli decyzji, postanowień i innych aktów administracyjnych w sprawach wymienionych w pkt 1.

Zawodowe wykonywanie tych czynności, co do zasady, zastrzeżone jest wyłącznie dla doradców podatkowych. Jednak podmiotami uprawnionymi do zawodowego wykonywania tych czynności są także adwokaci i radcowie prawni oraz biegli rewidentzi (z wyłączeniem czynności, o których mowa w pkt 4). Natomiast czynności wymienione w pkt 2 i 3 mogą również wykonywać osoby posiadające certyfikat księgowy.

Sąd po stronie podatników

Ostatecznie zwyciężyła jednak inna wykładnia przepisów. Po wielu sporach (patrz tekst "Jak zmieniało się stanowisko fiskusa" organy skarbowe uznały, że skoro PKWiU różnicuje usługi w zakresie księgowości od usług doradztwa podatkowego, to małe biura rachunkowe mogą być zwolnione podmiotowo z VAT. Zgodziły się też, że ustawa o doradztwie podatkowym nie może przesądzać o konsekwencjach prawno-podatkowych w VAT. Za taką interpretacją przepisów opowiedział się też Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 28 marca 2012 r. (I SA/Gd 175/12, orzeczenie nieprawomocne).

RAMKA (DO TEKSTU 1 LUB 2)

Niezbędny jest certyfikat

Zgodnie z art. 76a ust. 3 i 4 ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (t. j. Dz. U. z 2009 r. nr 152, poz. 1223, ze zm.), działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych mogą wykonywać osoby fizyczne posiadające certyfikat księgowy oraz inne podmioty, pod warunkiem, że czynności z tego zakresu będą wykonywane przez osoby posiadające certyfikat księgowy, a także osoby wpisane do rejestru biegłych rewidentów lub na listę doradców podatkowych.

KONIEC RAMKI

TEKST 2 (STRZAŁKOWY)

Jak zmieniało się stanowisko fiskusa

W sprawie prawa do stosowania zwolnienia z VAT przez osoby uprawnione do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych organy podatkowe wydały wiele interpretacji. Ich treść z czasem się zmieniała

Zacznijmy od najstarszych. W postanowieniu z 18 marca 2005 r. Urząd Skarbowy w Jeleniej Górze (PP/443/1/34/05) zauważył, że podstawowym przedmiotem działalności biur rachunkowych jest prowadzenie ksiąg, jak również zwykle sporządzają one zeznania i deklaracje podatkowe dla swoich klientów. Ze względu na wykonywanie tych czynności (które uznaje się za czynności doradztwa podatkowego) należy uznać, że podatnik zajmuje się doradztwem. Wyłącza to możliwość podmiotowego zwolnienia z VAT.

Organy podatkowe, np. Urząd Skarbowy w Pleszewie w postanowieniu z 6 stycznia 2006 r. (sPP-443/05/2006/IPP), podkreślały przy tym, że jeśli biuro rachunkowe na podstawie prowadzonych ksiąg sporządza również deklaracje podatkowe, to tym samym świadczy usługi w zakresie doradztwa podatkowego. Zdziwienie podatników budziła logika tego rozumowania. Trudno bowiem zgodzić się, że zastrzeżenie jakiejś czynności do kompetencji doradcy oznacza, że w swej istocie jest ona doradztwem podatkowym. Świadczy o tym ustawowy podział uprawnień. Do wykonywania pobocznych czynności zastrzeżonych dla doradców podatkowych (prowadzenie ksiąg i sporządzanie deklaracji), uprawnione są bowiem biura rachunkowe. Jednak nie mogą one udzielać swoim klientom porad, opinii i wyjaśnień z zakresu ich obowiązków podatkowych, czyli zajmować się podstawową czynnością doradcy podatkowego.

Skoro ma wiedzę, to doradza

W późniejszym okresie, wywody organów podatkowych zostały wzbogacone o spostrzeżenie, że trudno wyobrazić sobie świadczenie usług księgowych bez wykorzystania fachowej wiedzy w tym zakresie. Dlatego nawet jeśli świadczenie usług nie odbywa się w formie udzielania "porad, opinii i wyjaśnień", to jednak stanowi bezsprzecznie czynność doradztwa podatkowego. Tak uznała np. Izba Skarbowej w Katowicach w interpretacji z 1 września 2008 r. (IBPP1/443-875/08/AZb).

Brak logiki prezentowanego stanowiska najwidoczniej zaczął jednak skłaniać do przemyśleń. Pojawiły się bowiem rozstrzygnięcia, w których organy podatkowe dalej nie zgadzały się z możliwością korzystania ze zwolnienia podmiotowego przez biura rachunkowe sporządzające deklaracje podatkowe, aczkolwiek przyznawały, że samo świadczenie usług rachunkowo-księgowych dawałoby taką możliwość. Tak stwierdziła m.in. Izba Skarbowa w Bydgoszczy w interpretacji z 11 grudnia 2009 r. (ITPP1/443-861/09/MS).

Wiele zależy od pytania

Jeśli jednak podatnicy inaczej formułowali swoje pytania, to uzyskiwali korzystne dla nich odpowiedzi. Na pytanie spółki, która wskazała, że jej przedmiotem działalności będzie wyłącznie świadczenie usług rachunkowo-księgowych (bez doradztwa), pomimo że zamierzała także sporządzać deklaracje, Izba Skarbowa w Warszawie w

interpretacji z 18 stycznia 2010 r. (IPPP1-443-1092/09-2/JL), stwierdziła, że w jej przypadku wyłączenie ze zwolnienia nie będzie mieć zastosowania.

Pozytywne stanowisko uzyskała także podatniczka, która mimo sporządzania deklaracji i kwalifikowania takich usług do grupy PKD 69.20.Z „Działalność rachunkowo-księgową; doradztwo podatkowe”, stwierdziła, że nie posiada uprawnień do wykonywania doradztwa podatkowego i nie ma wpływu na klasyfikację statystyczną takich usług (tak Izba Skarbowa w Bydgoszczy w interpretacji z 18 marca 2010 r. (ITPP1/443-1267/09/IK).

Ten sam organ podatkowy, w odpowiedzi z 17 czerwca 2010 r. (ITPP2/443-296/10/EŁ), konsekwentnie przyznał racje podatniczce i stwierdził, że o ile wykonując działalność w zakresie usług księgowych, nie wykonuje czynności w zakresie doradztwa, to przysługuje jej prawo do zwolnienia podmiotowego.

Pojawiło się także rozwiązanie uwzględniające kompleksowy charakter usług w zakresie rachunkowości. Mianowicie, Izba Skarbowa w Poznaniu w interpretacji z 14 kwietnia 2011 r. (ILPP1/443-87/11-2/MP) stwierdziła, że samo sporządzanie deklaracji podatkowych nie będzie decydowało o zakwalifikowaniu usług jako doradczych, o ile nie będzie realizowane w ramach odrębnego zlecenia.

Minister zabiera głos

Prawdziwym przełomem okazała się jednak interpretacja indywidualna ministra finansów z 26 kwietnia 2011 r. (PT8/033/7/WCX/11/PT-562), w której zmienił on odpowiedź Izby Skarbowej w Katowicach z 5 stycznia 2010 r. (IBPP1/443-1043/09/AL). W swoim pytaniu podatnik wskazywał, że nie jest doradcą podatkowym i nie udziela żadnych zaleceń, porad oraz opinii (odsyła w tym zakresie do wykwalifikowanych podmiotów posiadających określoną wiedzę fachową). Nie sporządza też deklaracji podatkowych dla podmiotów gospodarczych, dla których nie prowadzi ewidencji dla celów podatkowych. Uzyskał również opinię klasyfikacyjną dotyczącą świadczonych przez siebie usług, wydaną przez Urząd Statystyczny w Łodzi, zgodnie z którą należy je kwalifikować do grupowania PKWiU (2004) 74.12.20-00.00 - usługi w zakresie księgowości z wyłączeniem deklaracji podatkowych i nie wchodzi one w zakres usług doradztwa, które mają grupowanie w PKWiU 74.12.3. Wskazywał także na okoliczność, że o prawie podatnika do korzystania ze zwolnienia z VAT nie może decydować ustawa o doradztwie podatkowym, lecz ustawa o VAT, dlatego pomimo tego, że sporządzanie deklaracji zalicza się do czynności doradztwa podatkowego, to dla potrzeb VAT usługi identyfikowane są za pomocą klasyfikacji statystycznych.

Nie zważając na te argumenty i kontynuując dotychczasową linię prezentowaną przez organy podatkowe, Izba Skarbowa w Katowicach ciągle utożsamiała prowadzenie ksiąg z doradztwem podatkowym i na tej podstawie odmówiła możliwości korzystania ze zwolnienia podmiotowego. Odwołała się przy tym do słownikowej definicji terminu „doradztwo”. Mimo tego, że w jej myśl "doradzać" oznacza "udzielić porady, wskazać sposób postępowania w jakiejś sprawie", stwierdziła, że porada czy opinia nie musi mieć charakteru odrębnego pisemnego dokumentu, bowiem już samo prawidłowe sporządzenie ewidencji czy deklaracji podatkowej nie jest możliwe bez wykorzystania fachowej wiedzy osoby sporządzającej tę ewidencję czy deklarację. To zaś miało rzekomo świadczyć o fakcie wykonywania czynności doradztwa podatkowego i braku możliwości korzystania ze zwolnienia z VAT.

Minister Finansów sprostował jednak te stanowisko. Stwierdził, że przepisy ustawy o VAT mówią, że co do zasady, usługi wymienione w klasyfikacjach wydanych na

podstawie przepisów o statystyce publicznej identyfikuje się za pomocą tych klasyfikacji, zatem określając, czy świadczenie usług powoduje wyłączenie ze zwolnienia podmiotowego, czy też nie, należy mieć na uwadze klasyfikację statystyczną świadczonych usług oraz stan faktyczny konkretnej sprawy. Dlatego mając na uwadze, że nomenklatura klasyfikacyjna różnicuje usługi w zakresie księgowości od usług doradztwa podatkowego, to nieuzasadnione byłoby stawianie znaku równości wobec tych usług. Minister Finansów podzielił również pogląd podatnika, że ustawa o doradztwie podatkowym nie może przesądzać o konsekwencjach prawno-podatkowych w podatku VAT.

### Nowa linia interpretacyjna

Po zajęciu stanowiska przez ministra finansów poglądy organów podatkowych uległy stanowczej zmianie. Od tego momentu przyznawały już one, że istnieje możliwość korzystania ze zwolnienia podmiotowego z VAT przez biura rachunkowe. Decydowały o tym według nich:

- sporządzanie i podpisywanie deklaracji podatkowych jako element usługi księgowej sklasyfikowanej w grupowaniu PKWiU (2008) 69.20.23.0 (interpretacja Izby Skarbowej w Poznaniu z 29 kwietnia 2011 r., IPPP2-443-134/11-2/IZ),
- brak wpisu na listę doradców podatkowych i nieudzielanie żadnych porad, zaleceń czy opinii podatkowych zarówno ustnych czy pisemnych (odpowiedź Izby Skarbowej w Warszawie z 29 kwietnia 2011 r., IPPP2/443-152/11-3/IG),
- brak uprawnień doradcy podatkowego i rodzaj świadczonych usług (pismo Izby Skarbowej w Poznaniu z 30 maja 2011 r., ILPP2/443-440/11-2/BA),
- treść umów z klientami, z których wynika, że podatnik nie będzie świadczyć usług w zakresie doradztwa (interpretacja Izby Skarbowej w Bydgoszczy z 5 lipca 2011 r., ITPP1/443-531/11/TS).

### TEKST 3 (STRZAŁKOWY)

#### Doradca nie musi doradzać

Wiele biur rachunkowych prowadzonych jest przez doradców podatkowych. Czy to znaczy, że muszą rozliczać VAT nawet gdy ich przychody są niewielkie?

Z jednej strony organy podatkowe w niekorzystnych rozstrzygnięciach odwoływały się do ustawy o doradztwie podatkowym i czynnościach zastrzeżonych dla doradców. Z drugiej jednak, ostatecznie korzystne dla podatników stanowisko opiera się na istocie wykonywanych usług i ich klasyfikacji statystycznej. Czy możliwe jest więc, że osoba prowadząca działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych na podstawie odrębnych uprawnień miałaby możliwość korzystania ze zwolnienia, natomiast doradca podatkowy wykonujący te same czynności już nie? Należy pamiętać, że doradca podatkowy również jest uprawniony do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych. Ma on takie uprawnienie nie tylko dzięki ustawie o doradztwie podatkowym, ale jednocześnie zezwalają mu na to przepisy ustawy o rachunkowości. Jednak próba rozstrzygnięcia problemu na podstawie odwołania się do regulacji umożliwiających doradcy podatkowemu prowadzenie biura rachunkowego prowadziłyby do niekończącego się sporu. Rozstrzygające, tak jak w przypadku osób

prowadzących biura rachunkowe na podstawie odrębnych uprawnień, musi być zatem odwołanie się do klasyfikacji statystycznych.

Co wynika z PKWiU

Jak wynika z PKWiU 2008, "Usługi rachunkowo-księgowe i w zakresie audytu, usługi doradztwa podatkowego" sklasyfikowane są w grupowaniu 69.2 i obejmują:

- usługi w zakresie audytu finansowego (PKWiU 69.20.10.0),
- usługi sprawdzania rachunków (PKWiU 69.20.21.0),
- usługi zestawiania sprawozdań i bilansów finansowych (PKWiU 69.20.22.0),
- usługi w zakresie księgowości (PKWiU 69.20.23.0),
- usługi sporządzania listy płac (PKWiU 69.20.24.0),
- pozostałe usługi rachunkowo-księgowe (PKWiU 69.20.29.0),
- usługi doradztwa podatkowego i przygotowywania deklaracji podatkowych, dla przedsiębiorstw (PKWiU 69.20.31.0),
- usługi doradztwa podatkowego i przygotowywania deklaracji podatkowych, dla osób indywidualnych (PKWiU 69.20.32.0).

Widać zatem wyraźnie, że ustawodawca rozróżnia „usługi księgowe” od usług doradztwa podatkowego. Niestety jednak, wśród tych drugich wymienia przygotowywanie deklaracji podatkowych. Na szczęście w opisach poszczególnych grupowań znajdujemy objaśnienie, że PKWiU 69.20.22.0 obejmuje usługi przygotowania deklaracji podatkowych firmy, w przypadku, gdy usługi te stanowią integralną część usługi zestawiania sprawozdań i bilansów finansowych, natomiast nie obejmuje usług przygotowywania deklaracji podatkowych, w przypadku, gdy świadczone są one na odrębne zlecenie (klasyfikowane są wtedy do grupy PKWiU 69.20.3).

Wypełnianie deklaracji

Wskazane objaśnienie rozwiązuje zatem dylemat w odniesieniu do doradców podatkowych prowadzących dla swoich klientów księgi rachunkowe, również wtedy, gdy w ramach tej usługi sporządzają dla nich jakiegokolwiek deklaracje. Co jednak z tymi, którzy prowadzą jedynie ewidencje podatkowe?

W ich przypadku mamy ewidentnie do czynienia z czynnościami doradztwa podatkowego, ponieważ w ten sposób charakteryzuje te czynności ustawa o doradztwie podatkowym. Usługi tego rodzaju byłyby również prawdopodobnie sklasyfikowane do grupowania PKWiU 69.20.3 (Usługi doradztwa podatkowego). Charakter samych usług nie ma jednak nic wspólnego z „doradztwem” a właśnie takim pojęciem, bez odsyłania do jakichkolwiek innych aktów prawnych, posługuje się ustawa o podatku VAT. W związku z powyższym należałoby uznać, że o ile samo prowadzenie ewidencji podatkowych przez doradcę podatkowego jest z całą pewnością czynnością doradztwa podatkowego na gruncie ustawy o doradztwie podatkowym, nie można tego utożsamiać z doradztwem na gruncie ustawy o VAT. Pośrednim potwierdzeniem takiego stanowiska może być Polska Klasyfikacja Działalności z 2007 r., która w podklasie 69.20.Z „Działalność rachunkowo-księgowa; doradztwo podatkowe” zawiera:

- księgowanie wszelkiego rodzaju transakcji gospodarczych, wykonywane na zlecenie,
- sporządzanie sprawozdań i bilansów finansowych,
- kontrolę i potwierdzanie poprawności sprawozdań i bilansów finansowych

(działalność biegłych księgowych/ biegłych rewidentów),

- przygotowywanie dokumentów o dochodach osób i firm w celach podatkowych,
  - doradztwo podatkowe i reprezentowanie klientów przed organami podatkowymi.
- Widać tutaj wyraźnie, że prowadzenie ewidencji podatkowych (przygotowywanie dokumentów o dochodach osób i firm w celach podatkowych) jest rozróżniane od samego doradztwa podatkowego.

### Ryzyko podatkowe

Zatem wydaje się, że jeśli doradca podatkowy zrezygnuje z udzielania porad, opinii i wyjaśnień z zakresu obowiązków podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej związanej z tymi obowiązkami, będzie mógł korzystać ze zwolnienia podmiotowego w VAT. Sam fakt posiadania uprawnień doradcy podatkowego nie zmienia przecież istoty wykonywanych przez niego usług, dlatego na gruncie ustawy o VAT powinny być one klasyfikowane zgodnie ze swoją istotą i treścią. Ta jest zaś identyczna dla doradców podatkowych oraz osób prowadzących biura rachunkowe na podstawie odrębnych uprawnień, w przypadku których możliwość korzystania ze zwolnienia podmiotowego w VAT nie budzi wątpliwości. Analizowanie możliwości korzystania ze zwolnienia na podstawie posiadanych uprawnień, pomijając istotę wykonywanych usług, prowadziłoby więc do nierównego traktowania podatników świadczących identyczne usługi.

Istnieje zatem możliwość, że taki pogląd znajdzie akceptację organów podatkowych, gdyż np. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w interpretacji z 29 kwietnia 2011 r. (IPPP2/443-152/11-3/IG) stwierdził, że podatnik wykonujący działalność w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych, nieudzielający żadnych porad, zaleceń czy opinii podatkowych zarówno ustnych, jak i pisemnych, może skorzystać ze zwolnienia podmiotowego z VAT.

Z drugiej jednak strony istnieje ryzyko odmiennego potraktowania doradcy podatkowego, na co wskazuje odpowiedź Izby Skarbowej w Bydgoszczy z 7 lutego 2011 r. (ITPP1/443-1076/10/AJ). Organ podatkowy uznał bowiem, że choć prowadzenie ksiąg przychodów i rozchodów, rejestrów VAT, sporządzanie deklaracji podatkowych i ZUS nie jest przeszkodą do korzystania ze zwolnienia, to zamieszczenie w umowach zawieranych z klientami klauzuli, z której wynika, iż "zleceniobiorca nie świadczy usług w zakresie doradztwa podatkowego dla zleceniodawcy", nie przesądza o faktycznym charakterze wykonywanych usług. Problemu nie powinno stanowić również branie udziału w postępowaniach kontrolnych odnoszących się wyłącznie do czynności wykonanych w ramach umów zawartych z klientami. Zdecydowała tak Izba Skarbowa w Warszawie w interpretacji z 29 kwietnia 2011 r. (IPPP2-443-134/11-2/IŻ).

### RAMKA - FOTO

Zdaniem autora

Maciej Jurczyga, doktor nauk ekonomicznych, biegły rewident, prezes zarządu Biura Rachunkowego Jurczyga sp. z o.o. w Pilchowicach

Warto zauważyć, że o ile dla udzielania porad, opinii i wyjaśnień z zakresu obowiązków podatkowych klientów doradcy podatkowego prowadzenie ksiąg może być niezbędne, to prowadząc same księgi wcale nie trzeba nikomu doradzać. Tak

samo, czym innym jest przecież uzyskanie porady jak prowadzić księgi i obliczać podatek we własnym zakresie, a czym innym wykonanie tych czynności przez doradcę podatkowego. Oczywiście głównym celem doradcy podatkowego nie jest prowadzenie ksiąg, jednak ma on do tego uprawnienia i nikt nie może mu zabronić ograniczenia świadczonych przez siebie usług do tego zakresu.

Przy okazji można zaś zauważyć, że omawiany temat jest znamienym przykładem ewolucji poglądów organów podatkowych, poczynszy od negatywnego do w końcu korzystnego. Pomimo ostatecznie korzystnego rozstrzygnięcia, uwidacznia on jednak ich sposób działania, a więc pobieżną i profiskalną interpretację przepisów w momencie zaistnienia problemu. Do poważnej zaś analizy zagadnienia może zmusić organy podatkowe dopiero opór i działania podatników kierujących sprawę do sądów, które wymuszają ustalenie obiektywnego stanowiska.

KONIEC RAMKI